

SVE PROLAZI, PESME OSTAJU

• **Kemal Monteno: Trudiću se da pevam kao nekada, a možda još i bolje**

- Drago mi je što sam nakon trideset godina ponovo u mom Somboru, u vašem Somboru, u prekrasnom pozorištu sa novom i starom publikom. Hvala što ste odvojili svoje vreme, a najžalije mi je što ste dali svoje pare, jer znam da je kriza i da se nema,

ali za Kemicu mora da se ima! Trudiću se da pevam kao nekada, a možda još i bolje, rekao je na početku koncerta u somborskom pozorištu poznati sarajevski muzičar **Kemal Monteno**.

Prve dve pesme on je posvetio svojim dvema unukama, uz ko-

Kemal Monteno u razgovoru za "Somborske novine"

Koncert Kemala Montena u somborskom pozorištu

mentar da nema običaj da peva nove pesme, „jer su one dobre samo kad postanu stare“. Sva mesta u pozorištu bila su popunjena, a nakon dva i po sata publika je ustala na noge i gromoglasnim aplauzom ispratila poznatog kantautora i šansonjera.

Kemala smo pre početka koncerta zatekli u garderobi, a bio je ljubazan i raspoložen da odgovori na nekoliko pitanja za „Somborske novine“.

- Sećam se turneja sedamdesetih godina kada sam imao i po dva koncerta dnevno i mesec dana obilazio samo Vojvodinu. Tada sam imao i prvi koncert u Somboru. Koncerti i pesme,

kontakt sa publikom, to su stvari koje se ne zaboravljaju. To su lepe uspomene, i sve ono što je bilo pre dvadeset godina, kao da je bilo juče. Publika koja me je tada slušala tu je i danas, ali tu su i njihova deca i neke nove generacije, jer mi smo ti „koji prolazimo“, a pesme su te koje ostaju. Sada radim na pripremi novog albuma, a maj i jun ću provesti na nastupima u Americi i Kanadi, rekao je Kemal Monteno.

Pre koncerta smo saznali da će na repertoaru biti pretežno stare pesme, jer to publika najradije sluša. Na celoj turneji Kemalov gost je mladi kolega, Su-

botičanin **Dušan Svilar** za koga Monteno kaže da je dobar i kao autor i kao pevač.

- Jedva sam došao danas u Sombor. U ono vreme je bilo lakše jer nije bilo granica, a sada sam iz Zagreba prelazio nekoliko puta granicu, vraćali su me, neki granični prelazi nisu bili otvoreni. Tek iz trećeg pokušaja smo uspjeli ući u Srbiju a put je trajao duplo duže nego što smo planirali, ispričao nam je on.

Nakon Sombora, Kemal Monteno održaće u martu koncerte u Novom Sadu, Beogradu, Vršcu, Sarajevu, Skoplju...

T. Stojković
Foto: S. Stojanović

„NEOZBILJNI PESIMISTI“ OSVAJAJU NAŠU MUZIČKU SCENU

SLEDE PARIZ, STRAZBURG, CIRIH I LUCERN

„Neo-zbiljni pesimisti“ su nakon svirke u somborskom klubu „Stendhal“, održane u ponedjeljak, 14. februara, povodom Dana zaljubljenih, još jednom pokazali da kada je kvalitet njihove muzike u pitanju, nisu nimalo nezobiljni, kao i da nisu pesimisti po pitanju uspeha benda koji je svakim danom sve veći, a o čemu svedoče posećenost svirki, recenzije, muzičke kritike... Iako imaju stalnu publiku koja ih verno prati na svim svirkama po gradovima Srbije, broj oduševljenika anti-global- etno-panka u stalnom je porastu. Na svirci su se pored hitova sa albuma prvenca čule i neke nove stvari, koje će svakako uskoro postati hitovi.

Nakon brojnih nastupa u našoj zemlji i u Bosni i Hercegovini bend se priprema za prolećnu turneju. Već u martu zakazani su nastupi u Parizu i Strazburgu (Francuska), Cirihu i Lucernu (Švajcarska). Na ulicama Pariza snimiće spot za pesmu „Sunce tuđeg neba“ u kojem će gost biti poznati glumac **Raša Bukvić**. Pozivi za nastupe stigli su i za Maribor, Celje, Krk...

Ako još uvek nemate album „Neka bude što biti ne može“ možete ga naručiti putem e-maila neozbiljnipesimisti@yahoo.com i neozbiljni.pesimisti@gmail.com ili kupiti na svim nastupima benda.

T. S.

SONČANKA VANJA PILIPOVIĆ ZA „SOMBORSKE NOVINE“

NEMA VIŠE BOLI, TUGE I SUZA

• **Ponosna sam na svoje vršnjake što su stali uz mene kad mi je to bilo najpotrebnije**

„Somborske novine“ nastavljaju da prate zdravstveno stanje **Vanje Pilipović**, kojoj je nakon teške bolesti urađena transplantacija srca u Beču. Za njeno zdravlje raspitivali smo se kod profesora i učenika Ekonomske škole koju je pohađala, razgovarali smo sa njenim ocem, a u ovom broju za naš list Vanja je ekskluzivno odgovorila na nekoliko pitanja.

• **Kako se osećaš nakon operacije?**

- Što se tiče mene i mog zdravlja, može se reći da se nikad bolje nisam osećala i da sam presrećna zbog toga što više nema boli, tuge i suza. Osoba kojoj je urađena transplantacija organa je ponovo zdrava osoba, ja sam živi primer toga, i jedem, i trčim, šetam, neumorna sam i stalno sam u pokretu. Vratila mi se volja za životom i osmeh sa lica ne skidam. Bavim se pisanjem nekih svojih beleški i ovo vreme posvetila sam učenju nemačkog jezika. Pripremam se za fakultet, planiram da napišem Filološki fakultet - srpski jezik i književnost, zaljubljena sam i ljubav mi je uzvraćena, obilazim Beč, upoznajem nove zani-

mljive ljude...

• **Kada planiraš da se vratiš u Srbiju?**

- I sami znate da se u našoj državi ništa ne radi po pitanju potpisivanja ugovora o eurotran-

Vanja Pilipović u Beču

splantu, koji bi omogućio našim lekarima da dođu na usavršavanje i učenje kako bi mogli da vode osobe koje su imale transplantaciju srca. Zbog toga je moj život najsigurniji ovde u Beču, jer se tu nalaze moji bečki lekari i bol-

nica mi je deset minuta od stana. Ovde sam sa svojom porodicom. Trudimo se da što više vremena provedemo zajedno jer smo tokom moje bolesti i celokupne borbe uvek bili u gužvi i svi su jurili na svoju stranu kako bi našli izlaz. Na sreću, uspjeli smo da se izborimo svi zajedno uz pomoć naroda.

• **Kako komentarišeš akciju svojih vršnjaka „Srce za Vanju“, a kako proglašenje za događaj godine u našim novinama?**

- Moji vršnjaci su bili prvi koji su pokrenuli ovu akciju i ponosna sam na njih što su stali uz mene kad mi je to bilo najpotrebnije. Šta da vam kažem, đaci iz cele Srbije predstavljaju deo mene, jer oni su u borbi sa mnom postali mali odrasli ljudi, koji su znali da se organizuju i da odrade jedan veoma važan posao u svom životu. Po mom mišljenju ova je akcija i zaslužila da bude akcija godine, jer su mala srca, đaci osnovnih i srednjih škola, pokazala da u njima kuca veliko srce i da su spremni da stanu u borbu prsa u prsa kako bi pomogli svom drugu ili drugarici. Najbolje će sve to opisati već poznata rečenica „Svi za jednog, jedan za sve“.

T. S.